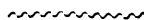

הקדמה.

גרסינן במסכת ע"ז ד' י"ט ע"ב אמר ר' יהושע בן לוי דבר זה כתוב בתורה ושני כנציאים ומשולש בכתובים כל העוסק בתורה נכסיו מלליחין לו כתוב בתורה דכתיב דברים כ"ט ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם למען תשכילו את כל אשר תעשון שני כנציאים דכתיב יהושע א' לא ימוש ספר התורה הזה מפיו והגית בו יומם ולילה למען תשמור לעשות ככל הכתוב בו כי אז תלליח את דרכיך ואז תשכיל משולש בכתובים דכתיב תהליך א' כי אם בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה והיה כעץ שחול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועליו לא יבול וכל אשר יעשה ילליח ע"כ. והנה יש לדקדק למה נקט כל העוסק בתורה ולא נקט כל הלומד תורה גם יש לדקדק למה דוקא כל העוסק בתורה נכסיו מלליחין ולמה לא יהיו נכסיו מלליחין במי שעוסק במצוות ובארתיו בפנים דהנה כתיב דברים י"א ראה אנכי נותן לפניכם היום דרכה וקללה את הברכה אשר תשמעו אל מצות ה' אלקיכם והקללה אם לא תשמעו אל מצות ה' אלקיכם וגו' והדקדקתי למה בקללה כתיב אם לא תשמעו ובברכה כתיב אשר תשמעו ולא כתיב אם ובארתיו דהנה יש שני מיני ברכות א' ברכות הגוף דהיינו אכילה ושתיה לרוב וכל תעטגי העוה"ז וב' ברכות הנפש דהיינו שיבול האדם מצות ומעשים טובים לרוב והעיקר ברכת הנפש והש"י ברוך טובו וחסדו רוצה להשפיע לכל אחד ואחד ברכת הגוף לרוב אולם יראה להשפיעו שמה יזיק לו לברכה הנפש כי ימעיט במצוות ובמעשים טובים דכתיב דברים ח' פן תאכל ושבעת ובתים טובים תצנה וישפת ובקרך ולאנק ירביון ובסוף וזה ירבה לך וכל אשר לך ירבה ורם לבבך ושכחת את ה' אלקיך וגו' לזה אינו משפיע לאדם ברכת הגוף כי אם לפי ערך שיועד שלא יזיק לנפש וכדאיתא במדרש על הפסוק שאמר שלמה המע"ה וגעת לאיש כדרכיו אשר תדע לבצו אמר שלמה המע"ה לפני הקב"ה רבש"ע אם ישראל יהיה מצדק ממך מעות ואתה יודע שרע לו אל תתן לו וזה שכתוב את הברכה השפיע בערך אשר תשמעו אל מצות ה' אלקיכם שלא יזיק לכם לנפש נמצא אף שהאדם עוסק במצוות אולם המצוה אינו מזיל מזל הרע לזה יראה הש"י להשפיעו טוב העוה"ז אולי יזיק לנפש אולם במי שלומד תורה והתורה מזיל מזל הרע לזה יכול הש"י להשפיע לו טוב העוה"ז הרבה גם בארתיו דכמו מי שלומד מגרש היצר הרע ממנו כן מגרש היצר מי שמחזיק לומדי תורה כיון שיש לו זכות תורה וזה שכתוב שלום רב לחובבי תורתך כי יש שני מיני בני חובבי תורה אחד מי שלומד והשני מי שמחזיק לומדי תורה וזה שאמר הקרא שלום רב דהיינו מזל הרע יהיה לשני החובבים תורתך דהיינו אחד שלומד והשני שמחזיק נמצא דאף מי שאינו לומד כי אם שמחזיק לומדי תורה יכול הש"י להשפיע לו הרבה טוב העוה"ז לזה קאמר הגמרא כל העוסק בתורה ונכלל בזה אף מי שאינו לומד כי אם מי שמחזיק לומדי תורה ג"כ נכסיו מלליחין לו והנה לפירוש זה לריך לבאר ג"כ הפסוקים שמביא שיהא משמעותם ג"כ על המחזיק לומדי תורה וגררר דהנה לריך להבין למה הזכירה התורה על לימוד התורה בלשון שמירה הל"ל ולמדתם לזה נאמר דכונת התורה היתה להזהיר אף שלומד יהיה לימודו בחופץ שלא תשתכח התורה דהיינו שיחזור למודו היטיב ואם יחדש איזה דבר בתורה יראה

לכתוב ולהדפיס בכדי שלא תאבד וגם הזהרה הוא על מי שסיפק בידו להחזיק לומדי תורה מחוייב הוא להחזיק לומדי תורה או שיש בידו לסייע להדפיס חידושי תורה מחוייב לסייע בכדי שלא תאבד התורה וכל זה מרמוזו ומחיבתו ושמירתו שהיא לימודו באופן שהוא שמור בידו ונכלל בזה אף שאינו יכול ללמוד אבל יכול לגרוס שהוא דברי תורה נשמר על ידו וקרא דמביא מנביאים ג"כ יש לפרש על כונה זו וזה ביאורו לא ימוש ספר התורה הזה מפך בא להזהיר אם הוא לומד יראה לחזור הטיב לימודו או אם מחדש איזה דבר יראה לכתוב ולהדפיס בכדי שהוא זכור ולא תמוש התורה מפיו והגית בו יומם ולילה הוא אזהרה אף מי שאינו לומד כי אם עוסק במסחר יהיה מחשבתו תמיד על אופן זה שלא תמוש התורה דהיינו שישתדל להחזיק לומדי תורה ולסייע להדפיס ספרים בכדי שלא תמוש התורה וקרא דמביא מכתובים ג"כ יש לפרש על כונה זו כי אם בתורת ה' חפלו קאי על מי שלומד ובתורתו יהגה יומם ולילה קאי על מי שאינו לומד בעלמנו ועוסק במסחר ומחשבתו לעסוק במסחר בשביל תורת ה' להחזיקה ויהגה הוא לשון מחשבה או יש לפרש כי אם בתורת ה' חפלו קאי על מי שאינו לומד וחפלו בשביל תורת ה' להחזיקה ובתורתו יהגה יומם ולילה קאי על מי שלומד ויהגה הוא לשון דבור וג"כ איתא במסכת אבות פ"ג ר' דוסתאי ב"ר ינאי משום ר' מאיר אומר כל השוכח דבר אחד ממשנתו מעלה עליו הכתוב כאלו מתחייב בנפשו שנאמר השמר לך ושמור נפשך מאוד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופרשו המפרשים דכוננו על חידושי תורה שאדם מחדש וזהו ממשנתו והראיה שמביא הוא ג"כ נגדל לפרש על אופן זה פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך דהיינו שהגת וחדשת בשלך וג"כ איתא במסכת תענית ד' ג' ע"א מעשה בר' יוחנן בן זבדוקה ור' אלעזר חמא שהלכו להקביל פני ר' יהושע בפקיעין אמר להם מה חידוש היה בזהמ"ד היום וכו' אמרו לו בפרשת הקהל ומה דרש בזה הקהל את העם האנשים והגשים והטף אם אנשים באים ללמוד נשים באות לשמוע טף למה באין כדי ליתן שכר למביאיהן אמר להם מרגליות טובה היתה בידכם ובקשתם לאזנה ממני ומכיים באבות דר"כ אלמלי לא באתם אלא לשמוע דבר זה דיי הגה לפי הגרסה כברה קטנה היא בערך ר' יהושע ועכ"ל היתה חשובה אללו והקפיד עליהם על שראו לאזנה ממנו מזה נראה האריך שחששו על אבוד דברי תורה וג"כ איתא בספר חסידים סימן תקל"ח וכו' וכל מי שגלה לו הקב"ה דבר ואינו כותבה ויכול לכתוב הרי זה גזול מי שגילה כי לא גילה לו אלא לכתוב דכתיב סוד ה' אל יראו ובריתו להודיעם וכתוב יפולו מעיינותיך חולה והא דנקט ואינו כותבה דמשמע שיואל בכתובה הוא משום דבימיו לא היה דפוס כי אם מי שהיה מחדש דבר תורה היה כותבה והיה מעתיקין ממנה לאחרים ולזה צכתובה לבד היה נשמר שלא תאבד מאחרים אבל כעת שאין מנהג להעתיק מספרים הנכתבים כי אם מדפסין וא"כ לא יהיה יולא בכתובה כי אם בדפוס וגם בזה שהוא מדפיס חידושי תורה מקיים מצוה ללמד נמלא מכל הג"ל מבואר שחייב גדול על האדם להדפיס חידושי תורה שלו וקמו שחייב גדול על המחשך כן חייב גדול על העבלי צהים שיעזרו לחדש בממונם שיוכל להדפיס אותם וג"כ נלמוד ק"ו מהשבת אזהרה אם מזהירים אנו על אזהרה ממון שהיא חיי הגוף מכש"כ מזהירים אנו על השבת אזהרה דברי תורה שהיא חיי נפש אף כפזור ממון ובפרט כי מנהג העולם לחזק ידי מוילאי חדשות העולם הזה מכש"כ שחייב גדול לחזק ידי מוילאי חדשות מתורתנו הקדושה והנה אף שבארתו גודל חייב להדפיס ספרים ולהחזיק ידי המחברים עכ"ל נמאליס הרבה בני אדם לא די שאינם עוזרים למחברי ספרים כי אם גם מרשלים ידם בעטותיהם המדומות וכחצות לזאת מחוייב אנכי להאריך מעט לגלות טעותיהם כח אחת תומכים יסוד טעותיהם במאמר רבי לדוק במסכת אבות פ"ד אל תעשה עטרה להתגדל בזה ולא קרדוס לחפור בזה והם מושכים המחברים שאין כונתם רק להתגדל ולזה

הקדמה

בזויה מעשה ידיהם צענייהם חולם כשנתבונן במאמר חז"ל במסכת שבת ד' ל"ב ע"א טבל לזכותם אף לדעת רבי דוק דאיתא במסכת שבת על פסוק אם יש עליו מלאך מליך אחד מיני אלף להגיד לאדם ישרו וגו' אף שאין במליצתו של מלאך כי אם אחד מאלף ג"כ ניצל ולבאר האריך אפשר להיות שלא יהיה במליצתו של מלאך כי אם אחד מאלף דהנה מכל מה שאדם עושה נברא מלאך אם הוא עושה טוב נברא מלאך טוב ואם הוא עושה ח"ו דבר רע נברא מלאך רע והנה אם כשעשה האדם היה כונתו תתקל"ט חלקים לרע וחלק אחד לטוב לזה נברא מלאך שיש בו תתקל"ט חלקים לרע וחלק האלף לטוב והנה דעת המחברים אף שאין כונתם כולה לשמים עכ"ל אחד מאלף נמצא בו לשמים וכמו שר"ל מעשהם בשמים לשלם להם שכר טוב עבור זה כן לריבין אנו לתת להם כבוד ולהחזיק אותם וצפרט שהוצרכו לדון את כל אדם לקב זכות ואף שראוין אנו שלא טוב עשה מחוייבים אנו לדון לקב זכות ולחמר אולי כונתו לטובה מכש"כ שראוים אנו שעשו דבר טוב חסור לנו לחסוד אותם ולבנות אותם ולחמר שאין כונתם לשמים והזהרת רבי דוק הוא שיותר טוב שישתדל האדם שכל כונתו יהיה לשמים אבל אין כונתו ח"ו לבנות מי שאין כל כונתו לשמים וכתב הב' תומכים יסוד טענותיהם על דברי שלמה המע"ה שאמר קבלת י"ב פסוק י"ב ויותר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגיעת בשר ולפי דעתם מפרשים הפסוק ששלמה המלך ע"ה הזהיר שלא לעשות ספרים אבל כשנתבונן היטיב בלשון הפסוק נמצא אדרבה הזהיר לעשות ספרים דהנה יש לרקדקד למה כתב עשות ספרים ה"ל למכתב מעשות ספרים כיון שהזהירו שלא לעשות ספרים גם האתנח שהיא תחת היבט הזהר יותר טוב היה להיות תחת היבט קץ אלא ודאי כונתו להיפך שהזהיר לעשות ספרים וזה ביאורו ויותר מהמה בני הזהר ר"ל יותר ממה שכתבתי והזהרתך תראה להיזהר מעמלך דהיינו שתוסף בשכלך עוד השכלות וגדרים תורה האריך לעבוד את ה' ומה שתוסף תכתוב בספר שיהיה לזכרון אף שיהיה ספרים הרבה וזהו עשות ספרים הרבה אין קץ בלתי גבול לזה ואם תאמר למה לי לעשות ספרים די לי שארבה דברים דברי מוסר ואשרסמם בין בני אדם לזה אמר ולהג הרבה ר"ל מה שהדבר הרבה הוא יגיעת בשר לצד שבמקד הזמן יהיה נשכחים ח"כ יגיעת בחנם אבל כשעשה ספרים יהיו נזכרים ונעשים וכתב הב' תמוכו יסוד טענותיהם באמרם הלא יש לנו הרבה ספרים הראשונים וזה די לנו למה לנו ספרים אחרים ובכדי להוילא מלבן ספרא זו נאמר דזה ידוע דכל הגשמות היו בזה כיני בעת קבלת התורה וכל אחת ואחת אף קבלה חלקה מה לחדש בתורה והקב"ה הראה למשה מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש מרצו וקודם שהגשמה בזה לעולם ומולאה חידושה אי אפשר לגלות לשום נשמה ולזה חידושים שבדור זה הם חדשים שלא היה מעולם והאריך אפשר לומר כי די לנו בספרים ראשונים הלא חידושים אלו לא ידעו ראשונים וצפרט שספרים שלנו הם פירושים על דברי ראשונים להבין כמו ביאור על גמרא ופירש"י ותוס' ומגפלין להבין דבריהם או ביאורי מקראות ומדרש או אגדות שבש"ס כי נתמעטו הלככות ואין אנו מבינים אותם לזה כמו שלריבין לדברי הראשונים כן לריבין אנו לדברי אחרונים גם זה ידוע שהתורה נתנה סתומה והיא מתפרשת על ארבע אופנים והם פשט רמז דרוש סוד וזה מרמז כל החכמות וכל הענינים שיש מרום שמיא עד תהום הקרקע והיא נותנת חיות לכל בריאת שמים וארץ ובלתה לא היה מתקיים שום דבר וכל דבר הדבר מהתורה נטון חיות לדבר אחד מבריאת שמים וארץ ולענין הלכה למעשה לצד נאמר למשה רבנו בע"פ לגלות פירושה לבני ישראל בכדי לדע את המעשה אשר יעשון אבל שאר החכמות והדרשות הרמוזים בה חלק הב' לכל דור ודור שיתגלה מעט מעט ע"י יגיעתנו בה ומה שגזר שיתגלה בדור זה לא יתגלה בדור

אחר וכל מה שמתגלה הוא תיקון לדוֹגְהוֹשׁ"י יודע תיקונם של הדורות לזה גור שבדור זה יתגלה דרשות אלו ובדור זה יתגלה דרשות אלו לזה יכול להיות שבדורות אלו יתגלו דברים שלא נתגלו לדורות הראשונים וכמו דאיתא בגמרא דרדקי לבי מדרשא ודרשו דברים שאף צימיו יהושוע בן נון לא אחמר ואיתא בספרים כמו שאין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף בן לא יבא בן דוד עד שיתגלו כל חידושי תורה לזה מהראוי להחזיק טובה למחברי הספרים ולכסיע אותם בכדי שיוכלו לעסוק בתורה ולחדש חידושי תורה כי זה תיקון שלנו וזה נמחר גאולתנו והנה התועלת המגיע מלימוד התורה הם שלשה א' כי ענין לימוד התורה הוא מטה בפני עצמה כמו תפילין וכוכה ומוזוזה ובדבור אחד שלומד מקיים כמה מלות כמו שמוציא בשם הגר"א והשנית ע"י לימודה יודע מה לעשות כי אם לא ילמוד לא יהיה יודע מה לעשות והשלישית כי לימודה מרחיק הילך הרע ממנו כמאמר חז"ל בראיתי ילך הרע בראיתי לו תורה תכלין והנה איתא בחזקת דר' נתן פרק כ"ט כי מי שיש בידו הלכות ואין בידו מדרש לא טעם טעם יראה ופירש המפרש שאינו צדיק במדרשי חז"ל מה שדרשו על הפסוקים כגון מדרש ואגדות שבש"ס שהם מעוררים את האדם לדי יראה ומי שיש בידו מדרש ואין בידו הלכות לא טעם טעם חכמה ומשלו כי מי שיש בידו מדרש ואין בידו הלכות דומה לגבור ואינו מוזין ומי שיש בידו הלכות ואין בידו מדרש דומה לחלש שיש בידו לזין כי עיקר הגבורה לעמוד נגד הילך הרע הוא ע"י מדרשי חז"ל לזה חיוב גדול על האדם לעסוק בחלן שני לימודים דהיינו שולחן ערוך בכדי לידע הדין וגם לעסוק בספרי מוסר המעוררים את האדם לדי עבודת השם ואלו שני לימודים קודמים לכל הלימודים לזה קמתי אני הצעיר והדתי ד' דרשות המצארים דברי חז"ל דהיינו אגדות ומדרשים וגם ביאורים על קלף מקראי קודש הכל בטוב טעם ודעת ובעניני מוסר אף שח"ל יש בידי חידושים על גפ"ת וגם ביאורים טובים על סדרי פרשות התורה עכ"ל נתתי קדימה לאלו ד' דרשות והם א' דרוש המבאר מעלות התורה ומעלות מחזיקי לומדי תורה ודרוש ב' המבאר גודל העונש המעלים עיניו מן הצדקה וגודל החיוב לעשות צדקה ודרוש ג' המבאר מעלת התורה ומעלת השלום ודרוש ד' המבאר מעלת הצטחון ותמכתי יסודותי בפירוש הפסוק בטח בד' ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה ויש לדייק למה פרט מעלת שכן ארץ יותר מכל עניני העוה"ל ובפרט שכתב ורעה אמונה וכתבת ורעה נכלל כל העניני העוה"ל לא היה צריך למכתב כיצת שכן ונקדים מה שהקשו המפרשים כיון שהש"י לזה לנו בתורה שנתנה עס השכיר לשלם לו שכר פעולתו ביום דמישלם פעולתו כדכתיב לא תלין פעולת שכיר אחר עד בוקר א"כ למה כתב בתורה היום לעשותם ומחר לקבל שכרם ה"ל לשלם שכירתינו בכל יום ויום והורו היכי אמרינן דעובר על לא תלין דוקא אם הוא בעלמו שכרו לאותו שכיר אבל אם הוא אמר לשלחו לשכור לו פועלים שניהם אינם עוברים הצעה"ב אינו עובר לפי שהוא לא שכרו והשלוח אינו עובר לפי שלא שכרו למלאכתו לזה אף שאנו נשתעבדו להש"י לעבוד עבודת התורה והמנוחה אבל שעבדנו היה ע"י משה רבינו כי כל התורה נתונה לנו ע"י משה רבינו לזה לא הש"י עובר ולא משה רבינו עובר על לא תלין וגו' לזה שכר מנוה צהאי עלמא ליבא חולס אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענו לזה שכר אמונה מחוייב לשלם לנו צעוה"ל והנה בחורבן בית הראשון היה התחלת התבצרות הילך עלינו ע"י ביטול תורה וכמו שצארתה בפנים המימרא דרב יהודה אמר רב על שלא ברכו בתורה תחילה וזה גרס לנו שבאנו אח"כ לדי עבירות חמורות ע"ל ג"ע וש"ד ונחמד הבית וחורבן בית שני היה ע"י שנאת חנם והתיקון לגאולתנו הוא א' תורה כמו שאמר רב הונא אין הגליות מתכנסות אלא בזכות המשנה שנאמר גם כי יתנו בגוים עתה אקבלם וכו' וג"כ איתא בגמרא

גדולה לזקק שמקדבת את הגאולה שנאמר שמרו משפט ועשו לזקק כי קרובה ישועתי לבוא ולדקתי להגלות וכמו ששני המורכבות באו ע"י ביטול תורה וע"י ביטול האחדות כן התיקון ע"י לימוד התורה וג"כ ע"י לזקק שהוא עיקר האחדות וע"י משפט שהוא גורם שלום בעולם כמו שבארתי בפנים והנה אלו השלש מדות אי אפשר לקטות כי אם ע"י בטחון לזה קאמר הקרא בטח בד' ועשה טוב ובמלת טוב מרומז תורה שנאמר כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו ופשוטו הוא לזקק ושלום לזה שכן ארץ ר"ל תוכה ליטב בארץ ולא תהיה גולה מא"י ואף אם תגלו ע"י שלשה דברים אלו תחזרו לארץ ואם אמר יאמר האדם הלא שבר מצוה בזה? עלמא ליכא לזה מביים הקרא ורעה אמונה כיון שיש לך בטחון תוכה לזה בזכות אמונה ולפי שכל הללחמיט תלוי באלו המדות לכן בדרתי ד' דרושים אלו לעורר לבות בני ישראל. ובקשתי שטותה מכל אחד ואחד שילמוד ספרי זה ויחזיק באלו המדות וקראתי שם חיבורי תולדות בצלאל כי חידושי תורה נקראים תולדות ותוצה בללאל כשיחלק הוא נקרא בלל אל ולולא שהקב"ה הגין עלי בללו להיליט מפגעים רעים שעברו עלי לא הייתי זוכה לזה וגם הוא חוקן לאדם דעת כדכתיב כי ה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה ומחייב חכמי לתת תורה לשמו לזה קראתי שם חיבורי תולדות בצלאל להורות שאלו התולדות באו לידי מחמת שהייתי בלל אל שהגין עלי מעודי עד היום הזה ואנכי יהיה זכרון לשם אבי מו"ה בצלאל ז"ל כי הוא השתדל עמדי להשיב אותי בין ברכי ת"ח ושלם שכר לימוד עבודי מהררי לתת כבוד לשמו ולפי שאין דרכי לעיין בספרים וכל מה שכתבתי הוא ת"ל מה שהשגתי בשכלי וירא חכמי אולי ימלאון דברים אחרים מדברי המחברי הראשונים שכונתי לדעתם או שראיתי פעם אחת דבר אחד בספר ושכחתי שראיתי ומדומה לי שהשגתי בשכלי לזה לא קראתי ספרי על שמי כי אם תולדות בללאל להורות כי אלו התולדות טובעים ממני שהיה בלל אל יהיה מי שיהיה ואתן תורה לה' על כל הטובות וחסדים שעשה עמדי מעודי עד היום הוא ועל שעורתי להוציא לאור מעט מחידושי ויהי רצון שיקבלו דברי צעני הבריות גם אבקשהו על להבא שיגדל חסדו עמדי ויעזרני ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים ולחדש חידושי תורה ואזכה להדפיס חידושי תורה שיש ת"ח ושאר חידושים שאתם בעו"ה ואזכה לגדל בני הקטנים היתומים מאמם שרה רבקה ז"ל בת יצחק לתורה ועבודה ויזכו לאריכות ימים ושנים בטוב ובנעימים והם בני ברוך כ"י ובני נחמן פינחס כ"י ובתי הילדה אסתר מלכה תחיה גם יגדל חסדו לעשות חסד עם ידידי כנפשי מו"ה בצלאל כ"י שיזכה לאריכות ימים ושנים בטוב ובנעימים עם זוגתו מרת חייקה תחי' עם בניו ועם בתו תחי' ואסדר ד' פכוקי דרחמי היואלים מקירות לבי שמע ה' וחנני ה' היה עזר לי מה בלע בדמי בדרתי אל שחת היוך עפר הגיד אמתך **חסדך** ה' מלאה הארץ חקך למדי **הפכת** מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני **שמחה** כה דברי המחבר המדבר מקירות לבי שמחה ב"ו בצלאל זללה"ה. לזכר עולם יהיה נשמת אמי מורתי הלנועה מרת הינדא בת ר' ישראל תלנצ"ה עם נשמת שרה רבקה רחל ולאה. ואקבע ברכה לידידי כנפשי ה"ה הרבני הנגיד והמופלג מדיב לב מו"ה יוסף ב"מ צנימן וואשני כ"י זכרה לו אלקי לעוזה הטובות והחסדים שעשה עמדי ויהיה לו ברכה והללחה בכל מעשה ידיו ויהיה לו אריכות ימים ושנים בטוב ובנעימים עם זוגתו הכבודה והנדיבה מרת דוואשע תחי' ויזכו לזרע של קיימא בנים ובני בנים כ"ד המחבר המדבר בלזקק שמחה ב"מ בללאל ז"ל. גם אקבע ברכה לידידי ה"ה הרבני הנגיד והמופלג מדיב לב מ' שמואל חאלענקי מקאלאגע בוצראווע קוט זכרה לו אלקי לעוזה החסד שעשה עמדי ויהיה לו אריכות ימים ושנים וברכה והללחה עם זוגתו מרת בלומע תחיה כ"ד המחבר המדבר בלזקק שמחה לי עווקאווס קי.